

Sygn. akt **XI Ka 80/20**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Włodzimierz Śpiewła (spr.)

Sędziowie: Ewa Bogusz - Patyra

D. D. (1)

Protokolant p.f. protokolanta Katarzyna Bednara

przy udziale Prokuratora Marcina Szczepanowskiego

po rozpoznaniu dnia 12 marca 2020 roku

sprawy **P. T.** syna **W. i J.** z domu **K.**, urodzonego (...) w **L.**

oskarżonego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kkw zw. z art. 64 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 15 października 2019 roku sygn. akt II K 7/18

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

I. zasądza od oskarżonego na rzecz **P. M. i P. P.** po 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu poniesionych przez nich wydatków w postępowaniu odwoławczym;

II. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Ewa Bogusz - Patyra Włodzimierz Śpiewła Dorota Dobrzańska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 80/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 15 października 2019 r. wydany w sprawie sygn. akt II K 7/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.		Nie dotyczy		
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		Nie dotyczy		

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
		Nie dotyczy

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	
--	--

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
		Nie dotyczy

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	1. Obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść zapadłego orzeczenia, a mianowicie art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut jest niezasadny, bowiem podstawę rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego stanowił całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej oraz prawdziwe ustalenia faktyczne. Ocena dowodów, wbrew twierdzeniom apelującego, przeprowadzona została wszechstronnie, wnikliwie oraz zgodnie z art. 7 k.p.k. Nie można zatem określić jej mianem niewłaściwej, naruszającej zasady obiektywizmu, czy też wybiórczej. Sąd I instancji badał oraz uwzględniał okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego.</p>		

Podstawę orzeczenia Sądu Rejonowego, zgodnie z art. 410 k.p.k., stanowi całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Sąd I instancji dokonał analizy poszczególnych dowodów, wskazał również, które z nich i w jakim zakresie legły u podstaw ustaleń faktycznych. Argumentacja zawarta w tymże uzasadnieniu, jako logiczna i przekonująca zasługuje na aprobatę.

Z uwagi na treść zarzutów skarżącego, należy wyraźnie zaznaczyć, że ocena dowodów należy do Sądu meriti, bowiem to on, po bezpośrednim przesłuchaniu świadków i odebraniu wyjaśnień od oskarżonego ma prawo uznać jedne z tych dowodów osobowych za zasługujące na obdarzenie wiarą, a innym odmówić waloru wiarygodności, pod warunkiem należytego uzasadnienia swojego stanowiska w tym zakresie, któremu to zadaniu w pełni sprostał.

Natomiast naruszenie zasady in dubio pro reo możliwe jest jedynie wtedy, gdy Sąd w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe oraz w sposób zgodny z art. 7 k.p.k. ocenił zgromadzone dowody, a pomimo tego z dowodów uznanych za wiarygodne nadal wynikają co najmniej dwie wersje faktyczne i organ procesowy rozstrzyga niedające się usunąć wątpliwości niezgodnie z kierunkiem określonym w art. 5 § 2 k.p.k. Sytuacja taka nie zaistniała zaś w niniejszym przypadku. Nadto, apelujący kwestionuje ocenę poszczególnych dowodów, a więc o naruszeniu powyższego przepisu w ogóle nie może być mowy. Zważyć też należy, że zarzut obrazy art. 5 § 2 k.p.k. nie może być podnoszony

jednocześnie z zarzutem naruszenia art. 7 k.p.k., gdyż dotyczy wtórnej do ustaleń faktycznych płaszczyzny procedowania. Mianowicie, niedających się usunąć wątpliwości, które mogą powstać jedynie wówczas, gdy sąd orzekający, po wyczerpaniu wszystkich możliwości dowodowych, oceni materiał dowodowy zgodnie ze standardami wyznaczonymi przez zasadę swobodnej oceny dowodów. Przepisy art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. mają więc charakter rozłączny.

Odnosząc się szczegółowo do podniesionych zarzutów należy wskazać, iż świadkiem zdarzenia był pracownik firmy pokrzywdzonego. To, że zeznawał zmiennie było usprawiedliwione okolicznościami sprawy, podobnie jak zmienne zeznania pokrzywdzonego i jego konkubiny. Sąd I instancji przekonująco i logicznie wyjaśnił z jakich przyczyn i w jakiej części obdarzył wiarą ich relacje, na których oparł ustalenia faktyczne. .

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego P. T.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wniosek o uniewinnienie oskarżonego jest niezasadny. Zgromadzone w sprawie dowody, które zostały poprawnie ocenione przez Sąd Rejonowy świadczą o winie P. T. w zakresie przypisanego mu czynu.

3.2.	2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający wpływ na jego treść	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Nie sposób uznać, aby rola P. T. w przedmiotowym zdarzeniu nie była istotna i stanowiła co najwyżej pomocnictwo. Oskarżony od początku współdziałał z pozostałymi sprawcami i uczestniczył w całym zdarzeniu, którego elementem było zwrócenie się przez niego do świadka S. N.. Słusznie wskazał Sąd I instancji, iż gdyby oskarżony nie obejmował swoim zamiarem realizacji znamion z art. 282 k.k., to nie miałby powodu, aby podejmować działania, by świadek nie wychodził z pomieszczenia. Niewątpliwie grupowe działanie sprawców, których pokrzywdzony znał z zakładu karnego i wiedział o ich wcześniejszych „dokonaniach”, było przemyślanym modus operandi i miało na celu skuteczne uzyskanie przewagi nad pokrzywdzonym i wymuszenie określonego zachowania poprzez uwiarygodnienie spełnienia gróźb.</p> <p>Tym samym, słusznie Sąd Rejonowy uznał P. T. za winnego popełnienia przestępstwa jako działającego wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi sprawcami. Współsprawstwo charakteryzuje się tym, że nie wszyscy współsprawcy muszą realizować wszystkie znamiona czasownikowe danego przestępstwa. Rola poszczególnych współsprawców może polegać na tym, że uzupełniają się oni w swoich</p>		

działaniach i działanie jednego stanowi dopełnienie czynu drugiego, oczywiście przy akceptacji całości działań. Co więcej, w ramach ustalonego podziału ról, może być tak, że któryś z współsprawców nie realizuje fizycznie żadnego ze znamion czasownikowych określonego przestępstwa, lecz jedynie swoim zachowaniem ułatwia innym sprawcom zrealizowanie określonego celu. Z kolei z istoty pomocnictwa wynika, że nie musi być ono warunkiem dokonania, a wystarczy, że ułatwiło dokonanie czynu zabronionego przez inną osobę i może być dla dokonania czynu przestępczego działaniem o nieistotnym znaczeniu, a podjęte zostało z zamiarem ułatwienia innej osobie dokonania czynu zabronionego. Pomocnik zatem nie działa w zamiarze wspólnego dokonania czynu zabronionego, ani też dokonania go na własny rachunek, lecz jedynie w zamiarze wsparcia sprawcy. Współsprawca zaś działa z zamiarem wspólnej realizacji znamion na wspólny rachunek i podejmuje z tego punktu widzenia działania istotne zgodne z podziałem ról (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. akr II AKa 258/14, LEX nr 1746353).

Sąd Rejonowy słusznie po rozważeniu wszystkich okoliczności, opierając się na wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dowodach, które uznał za wiarygodne, a Sąd odwoławczy wbrew twierdzeniu autora apelacji nie dopatrył się w tej ocenie dowolności uznał oskarżonego P. T. za winnego współsprawstwa.

Wniosek

<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego P. T.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek o uniewinnienie oskarżonego jest niezasadny. Zgromadzone w sprawie dowody, które zostały poprawnie ocenione przez Sąd Rejonowy świadczą o winie P. T. w zakresie przypisanego mu czynu.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>3. Rażąca niewspółmierność orzeczonej kary</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Nie sposób uznać, aby orzeczona wobec oskarżonego kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 zł każda stawka były rażąco niewspółmierne w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. Z treści pisemnych motywów przedmiotowego rozstrzygnięcia wynika, iż Sąd meriti miał na względzie dyrektywy wskazane w art. 53 k.k. i prawidłowo je zastosował. Wymierzone P. T. kary są bowiem adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia winy oskarżonego, jego właściwości i warunków osobistych, zaś kara grzywny jest ponadto dostosowana do sytuacji</p>		

materialnej oskarżonego, a zatem brak jest podstaw do złagodzenia czy zaostrzenia tych kar.	
Wniosek	
Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego P. T.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wniosek o uniewinnienie oskarżonego jest niezasadny. Zgromadzone w sprawie dowody, które zostały poprawnie ocenione przez Sąd Rejonowy świadczą o winie P. T. w zakresie przypisanego mu czynu.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	Nie dotyczy
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wina i kara	

Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
W tym zakresie wyrok jest prawidłowy.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
-	
Zwiężle o powodach zmiany	
-	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.	-	# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-		
5.3.1.4.1.	-	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych P. M. i P. P. po 840 zł tytułem zwrotu poniesionych przez nich wydatków w postępowaniu odwoławczym.	
Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.	

PODPIS	
Ewa Bogusz - Patyra Włodzimierz Śpiewła Dorota Dobrzańska	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------